1mayıs

YURTTA İŞ İSTİYORUZ

140-141-142 146'ya HAYIR!

ÜLKÜ OCAKLARININ KAPA

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ KAPATILMALIDIR

ÖZGÜRLÜK

COCUKLAR İÇİN

TKP'ye ÖZGÜR

ARMAĞAN

1 mayıs yurdumuzda resmi İŞÇİ BAYRAMI olmalıdır

Patronlar, biz işçilerden «Neyi», «Neden» gizliyorlar?

Değerli okuyucular, onlar korkarlar. Kimler, diyeceksiniz? Hak yiyenler, başkalarının hakkını çalanlar, yani kapitalistler. Onlar da bilirler bir gün bu soygunlarının sonu geleceğini. İşte kapitalistler Türkiye'de, bu korku sonucu 1 Mayısı şimdiye kadar "Bahar Bayramı" olarak tanıttılar, 1 Mayıs'ın aslını bizlerin öğrenmemesi için ellerindeki bütün imkanları kullandılar. Bilirsiniz emniyet güçleri ve ordu o gün alarm'a geçer. Ama cebinde 5 kuruş harçlığı olmayan, gözü arkada bıraktıklarında kalan nöbetteki ere 1 mayıs'ın ne olduğu anlatılmaz, gizlenir...
İşçiye, memura ve emeğiyle geçinen herkese aynı "gizleme" titizliği gösterilir. 1 Mayıs günü hava güzel ise kıra çıkılır, çaylar içilir, sohbet edilir. Ama işin özüne pek girilmez, dereden tepeden laflar edilir. Hava kötü olursa kahveler dolar, gürültüpatırtı, "pişti, 66," derken günü öldürür gideriz.
Gün çok güzeldir, anlamı büyüktür.. Ama burjuvazi onu esas anlamından saptırmak için "Bahar Bayramı" der çıkar işin içinden. O böyle yapmakla çıkarını korur. Bu böyle olunca, biz ne yapmalıyız? "Kuzu kuzu oturacak değiliz ya. Burada önemli olan 1 mayısın ne olduğunu yılmadan bıkmadan, her yerde her fırsatta anlatmaktır. Biz burjuvazinin yalanına karşı gerçekleri ortaya çıkaracağız ve bu şekilde o zaten duvara sıkışacaktır. 1 MAYIS'ın RESMEN İŞÇİ BAYRAMI OLMASINI İSTİYORUZ. Bunun için mücadele vermek, bunu her yılın 1 mayısında gündeme almak önemli bir iştir. Biz bu bayramımızı şanına yakışır şekilde, açıkca kutlamak için direnmekte yerden göğe kadar haklıyız. Bunu her kuruluş, her işçiden yana teşkilat yapmalıdır.

«Nemelâzım» deyip geçemeyiz...

Bizim gücümüz birliğimizdedir. Kapitalistlerin ve onların hükümetlerinin her türlü baskısına karşı el ele omuz omuza vererek mücadele etmek şaşmaz prensibimiz olmalıdır. "Nemelazım" deyip geçemeyiz. Hem böyle bir görüş hepimizin, bütün namuslu insanların zararına olur. Bizim yarın dönüp gideceğimiz yer yine Türkiye'dir. Hal böyle olunca bizim kaderimiz Türkiye'de gelişen her olayla sıkı sıkıya bağlıdır. Bunu biraz daha açarsak Türkiye'deki olayların temelinde işçi sınıfı ile, hazır yiyici kapitalistlerin çıkarları yatmaktadır.
Yurt dışında da olsak hepimizin az çok izliyebildiğimiz kadarıyla, kapitalistlerin ve Amerika başta olmak üzere emperyalist ülkelerin harabeye çevirdiği bir Türkiye var önümüzde. Türkiye hazır yiyici bu soyguncuların pençesinden kurtarılmadıkça ne biz rahat bir gün yüzü görebileceğiz ne de çocuklarımız. Bunu böylece bilelim.

Devamı karşı sayfada

İstemezmisiniz komşunuzun da karnının tok olmasını ? Her çocuğun okula kavuşmasını ve her yönüyle gelişmiş bir insan olarak yetişmesi için gerekli titizliğin gösterilmesini. İstemezmisiniz yurdunuzda çoluk çocuğunuzun başında bulunmayı ve orada çalışmayı, istemezmisiniz çalışan her insanın emeğinin karşılığını tam olarak almasını, kimseye muhtaç olmamasını, yarınına güvenle bakmasını, çocuklarını korku içinde değil huzur içinde büyütmesini? Bunlar herkesin, milyonların candan istediği şeylerdir. Neden istenmesin ki... Çalışan insanın yaşamak, hem de insan gibi yaşamak en tabii hakkıdır. Ama kapitalistler kendilerinin dışındaki insanlara bu yaşama hakkını vermiyorlar. Bunu almak bize, tüm ezilenlere düşer.

Sırt sırta verelim

"Hak verilmez alınır." derler. Çok doğru bir sözdür bu. Ama nasıl alınır onu iyi bilmeliyiz. Elbetteki birlik ve dayanışma içinde sırt sırta vererek alacağız. Diyebilirsiniz şimdi:"Ülkemizde bir kanun var ki(141-142-146)bu bizim siyasi haklarımızı elimizden alıyor, bizi elsiz ayaksız bırakıyor. "Ülkü Ocakları" diyorlar Devlet parası ile besleniyor ve ortalığa kan saçıyor, erken seçim isteniyor, para babaları halkın karşısına çıkmaktan korktukları için seçime gitmiyorlar ve köşe bucak kaçıyorlar, hiç hakları yokken baskıyla, terörle Türkiye'yi yönetmeye çalışıyorlar. Bir yandada Devlet Güvenlik Mahkemeleri vs. Bu bize yapılan en büyük düşmanlık değilmidir?" Evet, en büyük düşmanlıktır. Şimdi birkaç söz de bunun üzerine edelim:

1 MAYIS YURDUMUZDAKİ HER TÜRLÜ BASKILARA KARŞI DAYANIŞMA GÜNÜDÜR...

1 Mayıs Dünya İşçi Sınıfının Dayanışma ve Eylem Günüdür. İşte biz bu günde her nerede olursak olalım, 141, 142, 146'nın kalkması, Ülkü Ocakları ve Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kapatılması, erken seçime gidilmesi için 1 Mayıs yürüyüşlerine katılmalıyız. Düşmanımızın gücünü, dağınık bir şekilde değil, saflarımızı sıklaştırarak kırabiliriz. Kalmış olduğumuz işçi yurtlarında, çalışmış olduğumuz fabrikalarda arkadaşlarımızla dayanışmamızı sürdürmeli, birbirimize düşmemeli ve ortak menfaatlerimiz için ortak düşmana karşı birleşmeliyiz. Bu kayıtsız şartsız en doğru olan tutum ve dürüstlüktür...

1 MAYIS ÇARŞAMBA GÜNÜ SAAT 15.00'de GERMANIAPLATZ'da buluşalım...

Örgütümüz 1 Mayıs İşçi Bayramını Germaniaplatz'da oturan ailelerle birlikte kutlamayı kararlaştırmıştır. Bu nedenle saat 15.00'de Germaniaplatz'daki parkta (Ballplatz) "Frankfurt Türk Halkevi", folklor gösterileri yapacak, 1 Mayısın önemi ve ne olduğu anlatılacak, Germaniaplatz'da oturan Türk ailelerinin zor koşullarını yansıtan "Germaniaplatz Olayı" adlı bir oyun da İşçi Birliğinin yeni oluşturulan tiyatro kolu tarafından sunulacaktır. Bu gösterilere bütün Türkiye'liler olduğu gibi basın ve televizyon da davetlidirler.

Örgüt Haberleri

Değerli okuyucular...
1 Mayısta Almanya ve Avrupa'nın çeşitli yerlerindebulunan Türkiyeli işçiler, diğer ulusların işçileriyle birlikte omuz omuza, el ele yürüyorlar. Gazetemiz baskıya verilinceye kadar, bu konuda alabildiğimiz haberleri aynen veriyoruz.

Mannheim

ATTF Örgütü "Mannheim Türk Toplumcular Ocağı bütün üyeleri ve çevrede oturan sempatizanlarıyla birlikte 1 Mayısda öğleden önce, Eis-Stadion'daki DGB'nin düzenlediği salon toplantısına katılacak. Öğleden sonra ise DGB Haus'ta düzenlenen toplantıda olacaklar. Daha fazla bilgi almak için işçi kardeşlerimiz, şu adrese başvurabilirler:

Mannheim Türk Toplumcular Ocağı
68 Mannheim 1, Tattersalstrasse35

Belçika

ATTF Örgütü " Belçika Türkiyeli İşçiler Birliği" sendikaların ve diğer ilerici kuruluşların düzenlemiş olduğu 1 Mayıs gösterilerine katılıyor. Daha fazla bilgi edinmek isteyenler şu adrese başvurabilirler...
BTİB
38 Rue de la poste, 1030 BRUXELLES
BELGİE

BTİB yayınladığı," Belçika'daki vatansever işçilere Gençlere ve Öğretmenlere çağrı" başlıklı bildiride ise özetle şöyle demektedir:
"-Biz Belçika'daki işçiler, gençler ve öğretmenler olarak, yurdumuzda olup bitenlere seyirci kalamayız... Vatansever herkes demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine katılmalıdır."

Stuttgart

ATTF Örgütü " Stuttgart Türk Toplumcular Ocağı" 1 Mayısta bütün işçileri DGB(Alman Sendikalar Birliği)'nin yürüyüşüne katılmaya çağırmıştır. Aynı zaman da, aynı gün yürüyüşten sonra örgüt lokalinde bütün Türkiyeli işçilerle bir toplantı yapılacaktır.
1 Mayısın anlamı ve işçi sınıfının dayanışması üzerine yapılacak bu toplantıya bütün işçi arkadaşlar davetlidir Örgüt lokalinin adresini veriyoruz: Aynı zamanda buradan 1 Mayıs çalışmalarıyla ilgili geniş bilgi alınabilir.
Türk Toplumcular Ocağı
7 Stuttgart, Obertürkheim- Rüderner Strasse 5

İngiltere

ATTF Örgütü "İngiltere İlericiler Birliği", 1 Mayıs nedeniyle bir dayanışma gecesi düzenlemiştir İngiltere'deki tüm Türkiyelilerin davetli olduğu bu gecede 1 Mayıs üzerine konuşmalar yapılacak ve patronların baskılarına karşı işçiler birlik ve beraberliğe çağrılacaklardır. Gece hakkında daha fazla bilgiyi aşağıdaki adresten temin edebilirsiniz:
56 Mansfield Road. ILFORD, ESSEX- ENGLAND

Berlin

ATTF Örgütü,"Türk Toplumcular Ocağı"Berlin Barış ve Özgürlük Komitesi"ile birlikte DGB'nin hazırlamış olduğu 1 Mayıs yürüyüş ve mitingine katılacaktır.
Buluşma yeri: Saat 9.00'da York Str.'de.
Daha fazla bilgi almak isteyenler, 1 Berlin 21, Turmstrasse 20'de TTO lokaline başvurabilirler. Telefon: 394 32 69

(Devamı sayfa 4'de)

Örgüt Haberleri

Münih

MATTF Örgütü "Münih Türk Toplumcular Ocağı" bu yılda, her yıl olduğu gibi bütün imkanlarıyla DGB' nin düzenlediği 1 Mayıs mitingine katılacaktır. Mitinge katılacak olanlar saat 9.00'dan itibaren Karolinen Platz' da buluşacaklar. (8 No. lu tramvayın geçtiği, büyük dikilitaş'ın olduğu meydan) ve saat 9.45'de buradan topluca asıl mitingin yapılacağı Königsplatz'a gidilecektir Diğer yandan "Münih Türkiyeli Toplumcular Ocağı"nın yeni lokali 1 Mayıs günü saat 14.00'te yapılacak bir törenle açılacaktır. Toplantıda MTTO'nun amaçları ve çalışmaları hakkında bilgi verilecek, bundan başka 1 Mayısın işçi sınıfı için önemi izah edilecek, Türkiye'de ve dünyanın diğer ülkelerinde 1 Mayıslar anlatılacaktır... Bundan başka, film ve fotoğraflargösterilecek, marşlar söylenecektir. Bu toplantıya Münih ve çevresinden bütün arkadaşlar davetlidirler.

MTTO'nun yeni lokalinin adresi: 8 München 2
Schwanthaler Str 182

19 ve 29 numaralı tramvaylarla Schrenkstr. durağında veya 2 ve 9 numaralı tramvaylarla, ve 32 numaralı oto büsle Heimeran Strasse durağında inerek gelebilirsiniz

Herne, Wanne-Eickel

HATTF Örgütü "Herne/Wanne-Eickel İşçi Birliği" DGB'nin düzenlediği 1 Mayıs mitingine aktif olarak katılacaktır. Bu çevrede oturan Türkiyeli İşçiler, "İşçi Birliği"nin yeni taşınmış olduğu lokalinde düzenlenen toplantılara rahat rahat katılabilirler, problemlerini hiç çekinmeden birlik yöneticilerine açabilirler ve 1 Mayıs programı hakkında geniş bilgi alabilirler.

Lokalin adresini veriyoruz:
Herne/Wanne-Eickel İşçi Birliği
468 Wanne-Eickel, auf der Wilbe 9

Frankfurt

FATTF Örgütü "Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği' I Mayıs için zengin bir program hazırlamıştır... Şimdi ilk önce DGB'nin hazırlamış olduğu, İşçi Birliğinin de flama ve pankartlarıyla katılacağı yürüyüşün ve mitingin programını verelim:

Saat 9.30'da OPERNPLATZ'dan yürüyüşe geçilecek.
Saat 10.00'da Römerberg'de miting, konuşmalar.
Saat 11.30'da RÖMERBERG'de Türk İşçileri için miting, günün anlamı üzerine konuşmalar.
Saat 14.00'de Frankfurt'taki yabancı işçiler tarafından kültür programı. Çeşitli folklor gösterileri...

Bundan sonra örgütümüz Germaniaplatz'a giderek burada oturan Türk aileleri için hazırlamış olduğu programı sunacaktır. Bunun geniş haberini diğer sütunlarımızda bulacaksınız.

BAŞKA BİR HABER DAHA:

Theaterplatz'daki Tiyatro binasında (Schauspielhaus.) 1 Mayısın arifesi olan 30 Nisan 1975 Çarşamba günü, büyük bir gece düzenlenmiştir. Frankfurt Tiyatro İdaresi tarafından düzenlenen gece saat 18.30'da başlayıp 0.2'ye kadar devam edecektir. Örgütümüzün de katıldığı bu dayanışma gecesinde İŞÇİ ŞARKILARI SÖYLENECEK, HALK DANSLARI YAPILACAK ve 1 MAYISIN ANLAMI ÜZERİNE, İŞSİZLİĞE ve AYRI MUAMELEYE KARŞI konuşmalar olacaktır. Girişi 2.-DM olan bu geceye bütün işçi arkadaşlar davetlidir.

Başımıza ne geldiyse, birlikte mücadele

Patronların baskısına birleşe

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde çalışan Türkiye işçilerinin dertleri günden güne büyümektedir. Örneğin İsviçre de yabancı işçileri kapı dışarı etmek için halk-oyuna başvurdular. Ancak, halkı birbirine düşürmeyi başaramadılar. Belçika'da yabancı işçiler işten atılıyor, turist işçi avı gün geçtikçe değişik biçimlerde sürdürülmekte Hollanda, Danimarka ve diğer ülkelerde sınırdışı edilmeler çoğalıyor, Fransa'da en güç şartlarda çalışanlar yine bizleriz. İngiltere'de Wimpy ve dikim işçileri insanlık dışı şartlarda çalıştırılmak isteniyor. Federal Almanya'da ise önce çocuk paralarımıza el attılar, daha fazla çalışıp, eşit vergi ödediğimiz halde bize ikinci sınıf insan muamelesi yapılıyor. Birçok kentlerde, birçok mahallelere taşınmamızı yasakladılar. Başka eyaletlere göçmemizi imkansız kıldılar. Artık ülkemizde bıraktığımız eşlerimiz ve çocuklarımızı getirtmemiz imkan dışı oldu. Eşlerimize oturma ve çalışma izni vermiyorlar. Federal Almanya hükümetinin, iş ve işçi bulma kurumlarına verdiği emirle pek çok işçi arkadaşımızın çalışma izinleri uzatılmıyor. Firma işten çıkartmasa bile çalışma izinleri olmadığından çalışamaz duruma getiriliyorlar. Firma tarafından işten atılan işçiler ise çalışma izinleri çalıştığı firmaya ilişkin olarak verildiğinden otomatikman çalışma izninden yoksun kalmış oluyorlar. Aldıkları işsizlik parasının ödenme süreside dolunca ülkelerine dönmek zorunda kalıyorlar. İş ve işçi bulma kurumu, işçilerimize yeniden iş vermiyor. Eğer kendileri bir iş bulabilseler dahi, bu defada çalışma izini alamıyorlar. Halen 30 bin Türk işçisi gerisin geriye dönmek zorunda bırakıldı. İşverenler de bir yandan bunalımdan faydalanarak sömürüyü daha da ağırlaştırıyorlar. Akortlar her geçen gün hızlanıyor. İşten atılma korkusuyla işçilerimiz hastalandıklarında istirahat bile alamaz duruma geldiler.

ele edemeyişimizden gelmiştir.

her türlü
a karşı
elim

Çocuklarımızı huzur içinde, Türkiye'de büyütelim... Alttaki resim de Frankfurt'ta düzenlenen "Anti-faşist" geceden...

Kim diyor işçiler politika yapmaz? Bunu diyen bizden değildir... Yapacağız... Resim, Münih'deki bir yürüyüşü gösteriyor.

Kadınlarımız... Onlar da insandır; horlanamaz, azarlanamaz ve onuru kırılamaz. Yandaki resimde Londra'da yapılan bir grevde elele veren Türkiyeli kadınlar görülüyor.

Biz hile hurda bilmeyiz, terimizi akıtarak ekmek paramızı kazanırız Patronların sömürüsüne karşı durmanın yolu "BİRLİK'ten" geçer... Yukarıdaki resimde Berlin'de yapılan bir yürüyüşte görülüyoruz.

Mücadelenin içinde A.T.T.F. Örgütleri

Patronlar işçileri bölmek için herşeyi yapıyorlar. Yerli ve yabancı işçileri birbirine düşmanmış gibi gösterme gayreti içinde yerli, yabancı ayrımı yapıyorlar. Oysa, hangi milletten olursak olalım biz işçiler kardeşiz. Birleştikçe güç leniriz...

İşçilerimizin çocuklarının durumu da korkunç denecek kadar kötü. Çocuklarımıza yuva ve okul bulunmuyor. Halen 100.000 okul çağındaki çocuğumuz okula gidememekte. Okula giden çocuklarımız ise, öğretmen, araç gereç yetersizliğinden, okuma yazmayı dahi öğrenemiyorlar. Buna karşın, 10 bin öğretmenimiz halen Federal Almanya'da işçi olarak çalışmaktadır. Bütün bunlar yetmezmiş gibi, artan hayat pahalılığı altında her gün biraz daha eziliyoruz. Fiatlar, vergiler, ev kiraları, alabildiğine yükseliyor... Kazancımızla ülkemizde geri bıraktığımız yakınlarımıza yardım edemediğimiz gibi, kendimiz dahi geçinemez duruma getirildik.

Birleşmiş Milletler tarafından Uluslararası Kadınlar Yılı ilan edilen 1975 yılında kadın emekçilerim[illegible] durumu daha da tahammül edil[illegible] halde. Hem işçi, hem de kadın ol[illegible], iki defa sömürülmekteler. Erkeklerle aynı işi yaptıkları halde daha düşük ücret almaktalar. Hamilelik ve analık durumları hiç gözönüne alınmamakta ve bu durumları işle[illegible]ybetmelerine sebep olmaktadır. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir de kendilerine sosyal ve politik bakımdan erkeklerle eşit olanak tanınmıyor. Bütün bunların sonucunda şunları söylüyoruz...

Ülkemizde iş istiyoruz... Ülkemizin zenginlikleri, halkın alın-teri, bir avuç kapitaliste peşkeş çekilmekte. Biz işçiler ise bunların devlet eliyle yapılacak yatırımlara harcanmasını, devlet eliyle ağır sanayinin kurulmasını, bizlere işyerleri açılmasını istiyoruz.

1 MAYIS

DÜNYADA

Dünya İşçi Sınıfının tarihi zengin... Haksızlığa, baskıya karşı mücadelede kahramanlıklarını dile getiren sayfalarla dolu. İşçiler insan gibi yaşamak için her devirde canını dişine takarak patronlara karşı savaşmışlardır. İşte 1 Mayıs böyle bir mücadele içinde doğmuştur.

Birleşik Amerika'nın Şikago şehrindeki işçiler, 1866 yılının 1 Mayıs günü, günlük çalışma süresinin 8 saate indirilmesi için greve gitmişlerdi. Bu grev Amerikalı patronlar tarafından kanlı bir şekilde bastırıldı. Ve Amerikan işçileri o yıldan sonra her yılın 1 Mayıs gününü karşı dayanışma günü olarak kabul ettiler. Diğer ulusların işçi sınıfları arasında da geniş yankı uyandıran bu gün, Uluslarası İşçi Örgütünün (İkinci Enternasyonal) 1889 yılı Paris Kongresinde de, 1 Mayısın "Uluslararası İşçi Dayanışma Bayramı" olması kararlaştırıldı... O zamandan beri, 96 yıldır Dünya İşçi Sınıfı, bu gününde, lyıllık kazanımlarını gözden geçirir, kapitalist düzenin ne biçim insana düşman bir düzen olduğunu sergiler, bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük için bütün emekçileri birlikte mücadeleye çağırır.

Sosyalist ülkelerdeki işçi sınıfı ise, geçmişteki işçi sınıfının mücadelelerini saygı ile anar, kendi iktidarındaki, yani sosyalist düzenin bir yıl içindeki başarılarını sergiler, ve kolay kazanılmamış bu düzeni her türlü saldırıya karşı koruyacağına ant içer.

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS

Türkiye'de 1 Mayıslar-Büyük Ekim Devrimi'nin yengisinden sonra daha kitlesel olarak kutlanmaya başlamıştır, örneğin; 1921 yılında, Türkiye işçi sınıfının öncüleri Mustafa Suphi ve 15 arkadaşının öldürülmesinden 3 ay sonra kutlandı. İşgal altındaki İstanbul caddelerinde yapılan bu gösteriye binlerce İstanbul emekçisi katıldı. Ellerinde "ulusal bağımsızlık" yazılı dövizleriyle, hem işçi sınıfı - hem de Türkiye halkının ana isteklerini yansıtan emekçiler, "İstiklâl.!" haykırışlarıyla ortalığı çınlattılar.. Saraçhanebaşında toplanan binlerce emekçi Hürriyet-i-Ebediyye tepesine kadar yürüdüler ve orada TKP. adına yapılan konuşmada, Sadrettin Celal Antel, "1 Mayıs'ın Dünya İşçileri Uluslarası Dayanışma ve Savaş Günü" olduğunu belirtti.

1922 yılı 1 Mayısı Ankara emekçileri tarafından açıkca ve serbestçe kutlandı. Şehrin çeşitli işyerlerinde çalışan işçilerin temsilcileri, hükümetin de müsaadesiyle Sovyetler Birliği Büyükelçiliğinde yapılan 1 Mayıs törenine katıldılar.

1922 yılı 1 Mayısı İstanbul'da da yine işgal altında geçti, ve büyük işçi yürüyüşleriyle kutlandı. Reji (tütün) işçileri 1 Mayıs günü grev kararı aldı İşgal kuvvetleri ve Osmanlı Polisinin elele verdiği baskı ve tevkiflerle bu grev kanlı bir şekilde engellendi Fakat İstanbul işçileri yine de güçlü bir yürüyüşle sokakları doldurdular.

1923 yılı 1 Mayısı Ankara'da geniş emekçi kitlelerinin katılmasıyla yaygın bir şekilde kutlandı. İmalat-ı-Harbiye işçileri, Demiryolları işçileri, Ankara mürettipleri, fırın işçileri 1 Mayıs gösterilerine katıldılar.

1924 yılında 1 Mayıs gösterileri Ankara'da geniş ölçüde kutlandı, parlak gösteriler düzenlendi. İşçiler yığınlar halinde Cebeci'de toplandılar. Bayraklarla, devrimci marşlarla Vilayet Konağına kadar yürüdüler. İşçiler yararına iş kanunları çıkartılmasını, Meclis'ten talep ettiler. Aynı yıl, Cumhuriyet Hükümeti İstanbul-da 1 Mayısa karşı çok sert tedbirler almıştı. İşçiler bütün baskılara karşın, gösteriler düzenlediler, binlerce bildiri dağıttılar. Bu bildirilerde, 8 saatlik işgünü isteniyor ve işçiler örgütlenmeye çağırılıyordu. Ancak gösteri düzenleyenlerden ve bildiri dağıtanlardan yakalananlar vatana ihanet suçuyla yargılanmak üzere tevkif edilerek mahkemeye verildiler.. İşçilerin gücünü kıramayan, istemlerine karşı çıkan çevreler, çıkarttırdıkları bir kanun ile 1 Mayısın "Bahar Bayramı olarak ilan ettirilmesini sağladılar.

Böylece, işçi sınıfının uluslararası dayanışma günü, Türkiye'de "Bahar Bayramı" adını almış oldu. Hepimizin bildiği gibi, o gün bu gündür, 1 Mayısta bütün polis kuvvetleri, jandarma, ve ordu ülkemizde alarm'a geçer. İşçi semtlerinde sıkı tedbirler alınır, arama-tarama yapılır, fakat bütün bu tedbirlere rağmen 1 Mayıs bildirgeleri devrimci işçiler tarafından elden ele dağıtılır.

Görüldüğü gibi, 1924 yılından bu yana geçen 50 yıldır ülkemizde 1 Mayısın Enternasyonal İşçi Dayanışma Günü olarak kutlanılması böyle baskılarla engellenmeye çalışılmaktadır.

Türkiyeli işçi arkadaşlarımız yurdumuzda yasaklattırılan bayramlarının kutlama törenlerine, yurtdışında yığınsal olarak katılmaktadırlar.

1 mayıs'ta Federal Almanya ve Batı Berlin'de DGB'nin düzenlediği yürüyüşlere ve toplantılara katılalım

1968 yılında Köln'de Avrupanın çeşitli yerlerinden gelen işçi derneklerinin temsilcileri, federasyonumuz ATTF(Avrupa TürkiyeliToplumcular Federasyonu)'yi meydana getirdiler. Federasyonumuzun amacı yurtdışındaki işçilerin sorunlarının çözümlenmesi için birliktemücadeleyi örgütlemek, yurdumuzda ve tüm dünyada barışçı, demokratik ve emekten yana bir düzenin kurulmasına katkıda bulunmaktır. Bu nedenle Federasyonumuz, sizleri aşağıdaki haklı taleplerimizi dile getirmek için, 1 Mayısta DGB'nin düzenlediği yürüyüş ve toplantılara katılmağa çağırır. Bizler ne denli birlik ve beraberlik içinde olursak, o kadar sesimizi duyurabilir, taleplerimiz konusunda etkili oluruz...

1 MAYIS, ekmek, iş, özgürlük, demokratik bir hükümet ve emperyalizme karşı savaş için, tüm demokratik güçler... BİRLEŞELİM!

* Yabancı işçiler için sosyal konut, çocuklarına çocuk yuvaları ve okul sağlanması için...

* Ailelerin birleştirilmesini engelleyen uygulamalara bir son verilmesi için...

* İnsanlık kurallarına aykırı olan taşınma yasağının kaldırılması için

* İşçilerimizi perişan düşüren İş ve İşçi Bulma Kurumlarının bizlere karşı olan tutumlarının değişmesi, eskiden olduğu gibi yine çalışan işçilerimizin çalışma müsaadelerinin uzatılması ve işsizlere iş bulunması için...

* Bizim nefes almamıza bile fırsat vermeyen akortların yavaşlatılması için...

* Türkiye'de zoraki iktidar olan, hırsız ve elikanlı Demirel hükümetine karşı...

...DİRENELİM!

TKP'ye konan yasak... (Baştarafı 8'de)

Burjuvazi, doğduğu günden beri neler yapmamış ki ona?.. Bizimle tanıştırmamak için, her türlü baskıyı denemiş. Daha kuruluşundan 4 ay sonra Mustafa Suphi başta olmak üzere 15 yöneticisini Karadeniz'in karanlık sularında yok etmiş. Ondan sonra her fırsatta kurban almış, binlerce militan, yürekli pırıl pırıl yiğitler, Türkiye halkının aydın, mutlu ve sömürüden uzak günlere kavuşması uğrunda seve seve can vermişler. Yeni Çağ'ın 1968 Ocak sayısında şöyle diyor:"... TKP 48 yıldır bu savaş yolundadır. Çetin sınıf savaşlarıyla dolu bir aşama, gizli çalışma şartları işkence ve terörün, kovuşturulmanın ve zindanların, tabutlukların vesür günlerin, sıkı yönetim ve garnizon mahkemelerinin yıldıramadığı ve yıldıramıyacağı 48 yıl..."

'Kapitalistlerle işçi sınıfı arasında uzlaşmaz bir çelişki vardır.

Bu kapitalist düzenin ortaya çıkışı ve işçi sınıfının doğuşuyla yaşıttır Kapitalistler çalıştırdıkları işçileri "iğneden ipliğe" kadar soyma imkanını ellerinde tutmak için savaş verirken, işçiler de buna karşılık insan gibi yaşamak, kan-ter içinde meydana getirdikleri tüm değerlerin sahipliğini yapmak; değil bir avuç, milyonlarca insanın mutluluğu için savaşırlar... İşte işçi sınıfının bu haklı savaşının başkomutanı, yönetisi partidir. Bunsuz yengiye ulaşmak mümkün değildir. Türkiye Komünist Partisi ise Türkiye işçi sınıfının partisidir.

TKP'nin Birinci Kongresinde Mustafa Suphi amacını şöyle özetler: "TKP'nin en yakın görevi ve ödevi, halkın kendi kaderini kendi eline alması için gereken durumu, zemini yolları hazırlamaktır. Emperyalistleri, yabancı kuvvetleri memleketten kovmaktır... Amacımız, halkın sırtından geçinen hazır yiyicileri ortadan kaldırmaktır. (Yeni Çağ1968, sayı 9, sayfa 587)

Evet değerli okuyucular, 1975'in 1 mayısını kutluyoruz... 1920-1921'de uğrunda savaşılan bütün bu istemler o gün bu gündür Türkiye Halkının, onun biricik partisi TKP'nin ve tüm ilerici yurtseverlerin gündeminden inmemiştir. Bunun için savaş devam ediyor ve edecektir de. Ancak biz işçiler olarak şunu da açıkça belirtelim ki özgürlüğe, bağımsızlığa karşı verilen savaş TKP'nin serbest bırakılması için verilen savaştan ayrılamaz. İşte buradan çıkarak biz bütün yurtseverleri, demokrat ve sosyal demokratları TKP'ye konan yasağın kalkması için MÜCADELEYE ÇAĞIRIYORUZ... Dürüst olmanın işçi sınıfına saygılı olmanın ve onun çıkarlarını savunmanın temel ölçüsü de budur. Burjuvaziye karşı kalıcı mücadele yürütme de buna bağlıdır.

Türkiye İşçi Sınıfının Partisi:

(TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ)

TKP'ye konan yasak kaldırılmalı...

Gazetemizin bu sayfasını TKP'ye ayırdık. Duyduk, işittik söylediklerini... İşte bu yazımız duyduklarımızdan, işittiklerimizden bir derleme olacak... Doğumuna baktık, 10 EYLÜL 1920. Tam 55 yıl olmuş. "ATILIM" Gazetesinin 1974 Mayıs sayısından bir cümleyi birlikte okuyalım:

"TKP'nin 55 yıllık çetin bir savaş yolu vardır. Legal ve yarı legal ancak 3 yıl çalışabilmiştir. Burjuvazinin sürekli sert baskı ve terörüne karşın, gene de olanak buldukça legal savaş yöntemlerinden, örgüt biçimlerinden yararlanmaya çalışmıştır."

(Devamı sayfa 7'de)

İŞÇİ BİRLİĞİ: Sahibi: Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği e.V. adına: Metin Gür ● Sorumlusu: Melik Mert ● Yazışma adresi: 6000 Frankfurt Nied, Lotzstrasse 57 ● Baskı: Eigendruck im Selbstverlag ● Fiyatı 30 Pf ● Yıllık abone 10 DM ● Örgütümüz A.T.T.F. nin üyesidir.

ATTF. Bölgesel Delegeler Kurulu kararıyla özel sayı olarak İşçi Birliği'nin 22. nci sayısı yerine yayınlanmıştır.